

The city and its territory

The fortified coastal settlement of Dymokastro is located on a hill south of Karavostasi Bay, near Perdika, Thesprotia. It was founded in the second half of the 4th century BC and flourished for the following two centuries. In 167 BC, it was seized by the Romans, yet it was not abandoned and habitation continued until the 1st century AD. The settlement is also known as Erimokastro, Elinokastro, or Elimokastro. According to some scholars, it is identified with ancient *Elina*, a port city mentioned on a lead oracular tablet from the 3rd century BC, found at the Oracle of Dodona. The city's name may derive from the name *Elinoi*, a Thesprotian “ethnos” that inhabited the coastal southwestern part of Thesprotia.

Πώρινο αναθηματικό αγαλμάτιο ένθρονης γυναικείας μορφής. 2ος–1ος αι. π.Χ.
Votive statuette of a seated female figure made of poros stone. 2nd–1st c. BC

Ενεπίγραφη επιτύμβια στήλη αφιερωμένη στη Φιλικά, κόρη ή σύζυγο του Σταθμόνους. Ελληνιστική εποχή
Inscribed grave stele dedicated to Philika, daughter or wife of Stathmonus. Hellenistic period

Πήλινο αγγείο τελετουργικής χρήσης με ανάγλυφη διακόσμηση μορφών νάνων και ορχούμενων μαινάδων. Ελληνιστική εποχή
Clay ritual vessel with relief decoration depicting dwarfs and dancing Maenads. Hellenistic period

Πρόσβαση: Το Δυμόκαστρο βρίσκεται περίπου 40 χλμ. νότια της Ηγουμενίτσας. Ο επισκέπτης μπορεί να ακολουθήσει είτε την Εγνατία Οδό είτε την Ε.Ο. Ηγουμενίτσας–Πρέβεζας μέχρι τον οικισμό του Καρτερίου, όπου στρίβει δεξιά προς Πέρδικα. Διασχίζει το χωριό και κατευθύνεται στην παραλία Καραβοστάσι, στο νότιο άκρο της οποίας βρίσκεται ο αρχαιολογικός χώρος. Από το σημείο αυτό μπορεί είτε να συνεχίσει στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο που οδηγεί στη νότια πλευρά του λόφου και, μέσω ιδιόκτητου ελαιώνα, στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου, είτε να ακολουθήσει πεζός το ανηφορικό μονοπάτι που οδηγεί στην ακρόπολη Β και στο εσωτερικό του αρχαίου οικισμού.
Access: Dymokastro is located approximately 40 kilometers south of Igoumenitsa. Visitors can follow either the Egnatia Motorway or the Igoumenitsa–Preveza National Road up to the settlement of Karteri, where they turn right towards Perdika. They pass through the village and continue to Karavostasi Beach, at the southern end of which the archaeological site is located. From this point, they can either continue on the paved road that leads to the southern side of the hill and, through a privately owned olive grove, reach the entrance of the archaeological site, or follow on foot the uphill path leading to Acropolis B and the interior of the ancient settlement.

Πλησιέστερα σημεία ενδιαφέροντος: Κάστρο και οικισμός Μαργαριτίου σε απόσταση 25 χλμ. Κάστρο και οικισμός Πάργας σε απόσταση 17 χλμ.
Nearby points of interest: The castle and the traditional settlement of Margariti are located approximately 25 km away. The castle and the settlement of Parga are approximately 17 km from the site.

Αρχαιολογικός χώρος Δυμοκάστρου
Καραβοστάσι Πέρδικας,
Δήμος Ηγουμενίτσας, Θεσπρωτία 461 00
Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσπρωτίας
T: 26650.29177 / 8
E: efathe@culture.gr

Archaeological Site of Dymokastro
Karavostasi, Perdika, Municipality of Igoumenitsa, Thesprotia 461 00
Ephorate of Antiquities of Thesprotia
T: 26650.29177 / 8
E: efathe@culture.gr

https://www.igoumenitsamuseum.gr/view_sub_subpage/15/37/arhaiologikos-hwros-dymokastroy

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
MINISTRY OF CULTURE
EPHORATE OF ANTIQUITIES OF THESPROTIA

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΥΜΟΚΑΣΤΡΟΥ
ARCHAEOLOGICAL SITE OF DYMOKASTRO

Ο οικισμός και η επικράτειά του

Ο οχυρωμένος παράλιος οικισμός του Δυμοκάστρου βρίσκεται σε λόφο, νότια του όρμου Καραβοστάσι, στην Πέρδικα Θεσπρωτίας. Ιδρύθηκε στο δεύτερο μισό του 4ου αι. π.Χ. και γνώρισε περίοδο ακμής στους δύο αιώνες που ακολούθησαν. Το 167 π.Χ. καταλήφθηκε από τους Ρωμαίους, χωρίς όμως να εγκαταλειφθεί, καθώς η κατοίκηση συνεχίστηκε μέχρι τον 1ο αι. μ.Χ.
Ο οικισμός είναι γνωστός και ως Ερημόκαστρο, Ελινόκαστρο ή Ελιμόκαστρο. Κατά μία εκδοχή, ταυτίζεται με την αρχαία *Ελίνα*, πόλη-λιμάνι που αναφέρεται σε μολύβδινο έλασμα με επιγραφή χρησμού του 3ου αι. π.Χ. από το μαντείο της Δωδώνης. Το όνομα της πόλης ενδέχεται να προέρχεται από το εθνικό όνομα *Ελινοί*, θεσπρωτικό έθνος που κατοικούσε στο παράκτιο νοτιοδυτικό τμήμα της Θεσπρωτίας.

Τα δύο ιερά στην «ακρόπολη» Α
The two temples in “Citadel A”

Οχύρωση

Ο οικισμός, με συνολική έκταση 220 στρέμματα, αναπτύσσεται στο εσωτερικό δύο επάλληλων οχυρωματικών περιβόλων, που συμβατικά ονομάζονται «ακροπόλεις» Α και Β. Καταλαμβάνουν το ανώτερο ομαλό τμήμα του λόφου και φαίνεται πως οχυρώθηκαν διαδοχικά, με μικρή μεταξύ τους χρονική απόσταση, κατά την ίδρυση της πόλης λίγο μετά τα μέσα του 4ου αι. π.Χ. Στους ελληνιστικούς χρόνους, πιθανότατα τον 3ο αι. π.Χ., η οχύρωση επεκτάθηκε στο έντονα επικλινές δυτικό τμήμα του λόφου, με την κατασκευή ενός επιμήκους τείχους («ακρόπολη» Γ), που έφτανε ως τη θάλασσα, για την προστασία του αρχαίου λιμανιού.

Πολεοδομική οργάνωση

Η «ακρόπολη» Α αποτελεί τον οικιστικό και διοικητικό πυρήνα του οικισμού. Τα κτήρια, συχνά εν μέρει ή ολόκληρα λαξευμένα στον φυσικό βράχο, αναπτύσσονται -μεμονωμένα ή σε συστάδες- πάνω σε φυσικά πλατώματα ή τεχνητά διαμορφωμένα άνδηρα. Συναντώνται σύνθετα οικοδομικά συγκροτήματα, με πολλούς χώρους σε ακανόνιστη διάταξη, αλλά και πιο απλές κατασκευές ορθογώνιας κάτοψης με 4-5 δωμάτια. Μια οικία με μεγάλη περίστυλη κεντρική αυλή και περιμετρικές πτέρυγες ερευνήθηκε στο νότιο τμήμα της «ακρόπολης» Α. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του οικισμού αποτελούν οι τρεις, λαξευμένες στον βράχο, κυκλικές δεξαμενές για τη συγκέντρωση του βρόχινου νερού. Στους δύο μικρούς ναούς της πόλης, μαρμάρινα αετωματικά ή αναθηματικά γλυπτά και αφιερώματα μαρτυρούν τη λατρεία του Ερμή και θεοτήτων του Κάτω Κόσμου. Έξω από τα τείχη, στους πρόποδες του λόφου εκτεινόταν το νεκροταφείο του οικισμού. Κιβωτιόσχημοι και κεραμοσκεπείς τάφοι ή απλοί λάκκοι, συχνά διαμορφωμένοι σε βραχώδεις κοιλότητες, ερευνήθηκαν κοντά στην κύρια πύλη της «ακρόπολης» Α. Σιδερένια όπλα, χρυσά κοσμήματα, πήλινα αγγεία και μεταλλικά μικροαντικείμενα συνόδευαν τους νεκρούς. Στους δυτικούς πρόποδες του λόφου, εξωτερικά της οχύρωσης της «ακρόπολης» Γ, στην περιοχή όπου πιθανόν βρισκόταν η παράκτια πύλη, ενδεχομένως να υπήρχε ένα ακόμη τμήμα νεκροταφείου.

Χάλκινο νόμισμα του Κοινού των Ηπειρωτών με παράσταση κεφαλής Διώνης, τρίποδα και την επιγραφή ΑΠΕΙ-ΡΩΤΑΝ. 233-168 π.Χ.
Bronze coin of the Epirote League depicting the head of Dion on the obverse and tripod and the inscription ΑΠΕΙ-ΡΩΤΑΝ on the reverse. 233-68 BC

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΥΜΟΚΑΣΤΡΟΥ
ARCHAEOLOGICAL SITE OF DYMOKASTRO

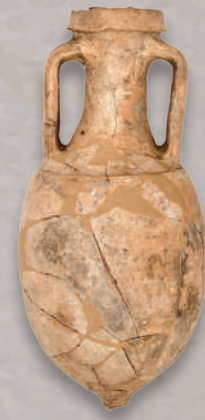

- Στάση ανάπαυσης
Resting point
- Οχύρωση
Fortification
- Διατείχισμα
Cross-wall
- Αρχαία κτήρια
Ancient buildings
- Νεότερες κατασκευές
Modern structures
- Διαδρομή περιήγησης
Touring route

Γενική άποψη του αρχαιολογικού χώρου
Aerial view of Dymokastro

Πήλινο γυναικείο ειδώλιο. 3ος-2ος αι. π.Χ.
Clay female figurine. 3rd-2nd c. BC

Πήλινος οξύπυθμενος αμφορέας. 2ος-1ος αι. π.Χ.
Clay transport amphora. 2nd-1st c. BC

Ασημένιο νόμισμα Κορίνθου με παράσταση Πηγάσου και κεφαλής Αφροδίτης ή νύμφης Πειρήνης. 4ος αι. π.Χ.
Silver Corinthian coin with Pegasus and the head of Aphrodite or the Nymph Peirene. 4th c. BC

Fortification

The settlement, covering a total area of 22 hectares, developed within two successive enclosures, conventionally designated as “Citadels” A and B. They occupy the upper, relatively flat part of the hill and appear to have been fortified sequentially, with a brief interval between their construction, coinciding with the city’s foundation shortly after the mid-4th century BC. During the Hellenistic period, probably in the 3rd century BC, the fortification was extended to the steeply sloping western part of the hill with the erection of an elongated wall enclosure (“Citadel” C), which reached the shoreline, providing protection to the ancient harbor.

Κεφαλή πήλινου ειδωλίου ίππου. 3ος-2ος αι. π.Χ.
Head of a clay horse figurine. 3rd-2nd c. BC

Urban organization

“Citadel” A was the residential and administrative core of the settlement. The buildings, often partially or entirely hewn from the natural bedrock, are arranged -either individually or in clusters- on natural terraces or artificially constructed stepped platforms. Complex buildings, featuring multiple rooms arranged in an irregular layout, are found alongside simpler rectangular structures comprising four to five rooms. An imposing residence with a large peristyle central courtyard and surrounding wings was excavated in the southern part of “Citadel” A. A distinctive feature of the settlement is the presence of three circular cisterns hewn directly into the bedrock, designed for the collection and storage of rainwater. Within the two small temples of the city, marble pedimental or votive sculptures and other votive offerings attest to the worship of Hermes and deities associated with the Underworld. The cemetery of the settlement extended outside the walls, at the bottom of the hill. Cist graves, tile-covered tombs and simple pits -often shaped within natural rocky cavities- have been investigated near the main gate of “Citadel” A. The grave gifts include iron weapons, gold jewellery, ceramic vessels, and small metal artefacts. There may have been another cemetery at the western foothill, outside the fortification of “Citadel” C, in the area where the coastal gate of the settlement was possibly located.

Μαρμάρινος πεσσόμορφος βωμίσκος. Ρωμαϊκή εποχή
Marble pillar-shaped small altar. Roman period